

[Grünbaum.]

særlig for restskatterne for 1974, der skal opkræves året efter. Der må regnes med en væsentlig nedgang i restskatterne. Men det gør det ikke mindre påkrævet, at der gennemføres en forenkling af restskatteopkrævningen som her foreslået. Alene administrative hensyn taler herfor, men som nævnt må også i høj grad de menneskelige hensyn være afgørende.

For pensionisternes vedkommende har kommunerne nu gennemført en væsentlig forbedring af forskudsregistreringen, som giver håb om, at restskatteproblemet for disse grupper i de fleste tilfælde vil kunne bringes ud af verden, såfremt der ikke er ekstraindtægter ved siden af pensionen. Er der ekstraindtægter, og kender man ikke disse temmelig præcist allerede ved forskudsregistreringen, medfører det nuværende system med aftrapning af pensionisternes særlige personfradrag, at der automatisk fremkommer en restskat, selv om alle kendte faktorer er oplyst af pensionisten til forskudsregistreringen. En sådan ordning er ikke rimelig, og slet ikke, når det tages i betragtning, at der her er tale om indtægter af som regel beskednen størrelse, der befinder sig inden for det såkaldte proportionalstræk, hvor skatteprocenten er uændret hele vejen, og hvor der derfor — hvis fradragene er uændrede — burde være en definitiv beskatning, således som også forudsat ved kildeskattens indførelse.

Restskatten fremkommer, fordi aftrapningen af det særlige personfradrag for pensionister er ensbetydende med en forhøjelse af marginalskatten ud over den normale på det pågældende stræk af skatteskalaen. Man vil kunne undgå de herfra stammende restskatter ved at ophæve nedtrapningen af det forhøjede personfradrag.

En fuldstændig ophævelse ville imidlertid medføre, at alle pensionister med indtægter ved siden af pensionen — også dem med store indtægter — ville opnå en skattenedsættelse, og af ret betydelig størrelse. Man har derfor foreslået, at ændringen skal gå ud på en forskydning opad af den beløbsstørrelse, hvor aftrapningen sætter ind, med 10.000 kr. Samtidig foreslås der en udfladning og nedsættelse af selve aftrapningsprocenterne, således at der opnås en mere glidende ordning.

For de medhjælpende hustruer er det nødvendigt at gennemføre visse ændringer. De mere gennemgribende ændringer bør vente, til der eventuelt foretages ændringer i øvrigt i sambeskatningen, men reglen om, at de medhjælpende hustruer ikke kan have mere end 2.400 kr. i særskilt indkomst, for at de kan bevare deres skattemæssige stilling som medhjælpende, kan ikke opretholdes efter delingen af folkepensionerne m.v. og gennemførelsen af sygedagpengeordningen, idet disse ydelser er særskilt indkomst for hustruen. Dertil kommer, at der bør ske en forhøjelse af hensyn til hustruens eventuelle offentlige hverv. Det foreslås forhøjet til 5.000 kr.

Idet jeg igen skal understrege behovet for, at der nu sættes ind med en væsentlig forenkling af restskatteopkrævningen med virkning allerede for de restskatter, der kommer til opkrævning i efteråret 1974, og samtidig bliver gennemført den foreslåede ordning for pensionisternes ekstraindkomster, skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Edele Kru-chow) (RV):

Herved tillader jeg mig på forslagsstillerens vegne for det høje ting at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om ændring af prioriteringen inden for sundhedssektoren.*

Såvel „Perspektivplanlægning 1970-1985“ fra marts 1971 som „Perspektivplanredegørelse 1972-1987“ fra december 1973 peger i vægtige kapitler om sundhedsvæsenet på behov for øget planlægning og styring inden for alle dele af sundhedsvæsenet.

Idet jeg henviser til bemærkningerne til forslaget til folketingsbeslutningen, skal jeg understrege, at forslaget sigter mod en planlægning, hvorefter sygehusvæsenet, der i øjeblikket beskæftiger ca. 75.000 af de 100.000 personer, der er tilknyttet sundhedsvæsenet, aflastes for så mange opgaver som muligt. Dette vil føre til en udvidelse af den primære sundhedstjeneste, nemlig lægepraksis, hjemmesygepleje, plejehjem og anden sundhedspleje uden for sygehusene.

En sådan planlægning skal selvfølgelig sikre en fortsat god service inden for hele sundhedsvæsenet, men samtidig vil der kunne opnås en dæmpning både i sygehus-